

“เขารอเราอยู่”

โดย...นพ.พรเทพ พงศ์ทวีกร จักษุแพทย์ และผู้เชี่ยวชาญด้านจอประสาทตา

เคยไหมครับ...เวลากลับบ้านดึกเราพบว่าคุณแม่ที่เรารอเรา เห็นเรา เขาก็ดีใจจัดแจงตักข้าวตักน้ำให้เรากิน

เคยไหมครับ...เวลาเรากลับดึกคนที่รอเราอยู่หน้าบ้านถูกยุงกัดไปทั้งตัว พบเห็นเราก็จัดแจงช่วยถือของเข้าบ้าน คนเหล่านั้นเห็นเราแล้วดีใจเพราะ **“เขารอเราอยู่”** นั่นเอง...

เวลาผมออกหน่วยทุกครั้ง จะมีผู้ป่วยที่น่าสงสารทรมานตา บอด มองไม่เห็นมาหลายปี จนที่บ้านแพ้วไปถึง และได้ช่วยผ่าตัดจนได้มองเห็นหลายคน ทำให้ผมรู้สึกถึงคำว่า **“เขารอเราอยู่...”**

ในวันที่ผมไปผ่าตัดที่โรงพยาบาลท่าแพ จังหวัดสตูลครับ ขณะที่ผมผ่าตัดอยู่ก็โดนตามไป คุณยายท่านหนึ่ง คุณ

ยายท่านนี้นัยน์ตาเหม่อเลย เนื่องจากมองไม่เห็นและที่สำคัญคุณยายท่านนี้หูยังไม่ได้ยินอีกด้วย คนไข้ผมที่ผ่าตัด ถ้ามองไม่เห็น หูก็มักจะยังดี ก็ยังช่วยได้ ถึงในรายที่หูไม่ดีก็ยังมีตาที่มองเห็นช่วยได้ แต่รายนี้ทั้งหูทั้งตาก็พิการทั้งคู่ครับ ผมตรวจคุณยายด้วยความยากลำบากพบว่าเป็นต่อกระจกที่สุกมากทั้ง 2 ข้าง จำเป็นต้องผ่าตัดเพื่อช่วยให้คุณยายมองเห็น แต่ในราย

นี้ถือว่ายากมาก เนื่องจากต่อสุกมากร่วมกับไม่สามารถสื่อสารให้ผู้ป่วยร่วมมือได้ ขณะที่ผมกำลังคิดอยู่ว่าจะผ่าตัดให้คุณยายมีสายตาทที่มองเห็นและปลอดภัยพร้อมกันได้อย่างไร ท่านผู้อำนวยการโรงพยาบาลท่าแพก็ได้มาเล่าให้ผมฟังถึงครอบครัวคุณยายที่มีเพียง 3 คน คือ ตัวคุณยายที่ตาบอดมองไม่เห็น ลูกสาวคุณยายที่อายุมาก และมีปัญหาทางสมอง และหลานชายอายุเพียง 14 ปี ซึ่งหลานชายเป็นคนขับมอเตอร์ไซด์พาแม่และยายมาตรวจตา ผู้อำนวยการบอกว่า ถ้าโรงพยาบาลบ้านแพ้วไม่ได้มาทำผ่าตัดที่โรงพยาบาลท่าแพ คุณยายคนนี้จะ

ไม่มีโอกาสมองเห็นเพราะไม่สามารถเดินทางไปยังโรงพยาบาลจังหวัดได้ ผู้อำนวยการได้บอกกับผมว่า คุณยายท่านนี้รอที่มบ้านแพ้วอยู่...

คำพูดสุดท้ายของผู้อำนวยการ ทำให้ผมขนลุก ทำให้ผมย้อนกลับไปถึงที่ต่าง ๆ ที่เราได้ไปช่วยผ่าตัดมาครับ ผู้ป่วยหลายรายต้องยอมให้ตัวเองตาบอดเพราะไม่มีเงินไปผ่าตัด หลายรายไม่สามารถเดินทางไปหาหมอที่โรงพยาบาลจังหวัดได้ และมีบางรายที่หมอไม่กล้าผ่าตัดให้ผู้ป่วยเหล่านี้เขารอเราอยู่ รอที่มบ้านแพ้วเข้าไปหาเขาและไปช่วยให้เขามองเห็นแม้ช่วงสุดท้ายของชีวิตวัยชรา การผ่าตัดคุณยายท่านนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แม้การผ่าตัดจะทำให้ผมใจสั่นเป็นระยะ ๆ แม้ผมจะมีโอกาสได้ผ่าตัดรายยาก ๆ มากมาย แต่ในการผ่าตัดคุณยายท่านนี้ก็ยังทำให้ผมใจสั่นเป็นระยะ ๆ หลังผ่าตัดสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เช้าวันรุ่งขึ้นผมก็หายเหนื่อยเป็นปลิดทิ้งเมื่อเห็นคุณยายมีสายตาที่มองเห็น แม้วันนี้คุณยายจะหูหนวก แต่คุณยายจะมีตาที่มองเห็นช่วยประดับประคองชีวิตคุณยายต่อไปครับ

เหตุการณ์ที่ท่าแพ้นั้น ช่วยตอกย้ำถึงภารกิจสำคัญของบ้านแพ้ว มิใช่เพียงที่ต้องออกไปช่วยเขา แต่เป็นเพราะ **“เขารอเราอยู่”** ครับ

